

M. TULLII CICERONIS
LÆLIUS,
 SIVE
 DE AMICITIA DIALOGUS
 AD
 T. POMPONIUM ATTICUM.

PRÆFATIO
 FANNIUS, SCÆVOLA, LÆLIUS,

CAP. I.
 ARGUMENTUM.

Præloquium auctoris de occasione scribendi hujus dialogi.

QUINTUS Mucius ¹augur multa nar-
 rare de C. Lælio, ²socero suo, memori-
 ter, & jucunde solebat, nec dubitare il-
 lum in ³omni sermone appellare ⁴sa-
 pientem. Ego autem a patre ita eram deductus
 ad Scævola, sumta virili toga, ut, quoad ⁵pos-
 sem, & ⁶liceret, a senis latere numquam discede-
 rem. Itaque multa ab eo prudenter disputata, mul-
 ta etiam breviter, & commode dicta, memoriæ

MAIA.

---

¹ Non solum augur, sed etiam Consul fuit A. V. C. 635.
² dux erat enim ejus filiam Læliam, quam patris tinctam
 elegantia fuisse Cicero auctor est. ³ quotiescunque mentio
 ejus incidisset. ⁴ sapiens Lælius habitus est, quod, videns
 se res novas sine turbatione reip. moliri non posse, ab in-
 cepto destiterit. ⁵ per mea negotia. ⁶ per ejus occupationes.
⁷ fuit